

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськй Робітничій Домі, на розі вулиць Фрічард і Мекгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ОДИНАЦЬЯТЬ РОКІВ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Нині мінає одинацять років, як засновано було Комуністичний Інтернаціонал, генеральний штаб міжнародної армії революційного пролетаріату.

Одинацять літ Комінтерну — це одинацять літ керування нещадними визвольними боями міжнародного пролетаріату і бідного селянства та поневодених колоніальних народів, це одинацять літ боротьби, перемог і поразок.

Комуністичний Інтернаціонал народився в 1919 році в огні першої світової війни, радянського пролетаріату з своєю й чужинською буржуазією, в огні великих класових боїв німецького, італійського, угорського і міжнародного робітництва.

Комуністичний Інтернаціонал народився не тільки в боротьбі з буржуазією, але й в боротьбі із зрадничою соціал-демократією, що й тоді, як і нині, стояла на службі в буржуазії та допомагала її душити міжнародній революційній рух, що збройною силою здушувала революційне повстання німецького пролетаріату.

У відозві до десятиріччя свого існування Виконком Комінтерну каже:

"Комуністичний Інтернаціонал створено для того, щоб об'єднати робітників і пригноблені маси у боротьбі з капіталізмом, розбити соціал-демократію й повести пролетаріат на перемоги під прапором світового Жовтня. Спираючись на науку Маркса і Леніна, Комуністичний Інтернаціонал склався, як історичний наступник І. Інтернаціоналу, що його створив Маркс. І він продовжуєв крапх традицій ІІ. Інтернаціоналу передового періоду.

"Коли І-й Інтернаціонал заклав ідейні основи міжнародної пролетарської боротьби за соціалізм, а ІІ. Інтернаціонал за своєї найкращої пори готував ґрунт для широкого і масового поширення робітничого руху, то ІІІ. Інтернаціонал продовжує справу І-го Інтернаціоналу і сприйняв крапх плоди роботи ІІ-го Інтернаціоналу, рішуче відсік опортунізм після нього і став на шлях прямого здійснення диктатури пролетаріату".

Для такої мети створено було Комуністичний Інтернаціонал. Чого не доконав І. Інтернаціонал, що ганебно зрадив ІІ. Інтернаціонал, те почав виконувати й досягнув величезних успіхів — Комуністичний Інтернаціонал. І за це на него посилалися удари буржуазії, соціал-демократії й фашизму. Про ці удари Виконком Комінтерну у своїй відозві до десятиріччя Комінтерну говорить:

"У боротьбі проти Комуністичного Інтернаціоналу імперіалісти та їхні соціалістичні льокаї удавалися і удаються до найпідлітших найжорстокіших заходів розправи й помсти. Немає таких засобів, яких буржуазія не випробувала б у боротьбі проти революційного пролетарського руху і Комуністичного Інтернаціоналу. Фашистський терор, коаліція з соціал-демократією проти робітничої класи, вихвалання спокую і сили капіталізму, злочинні нападени проти РСРП і комуністичних партій, фальшування і провокації — всі ці заходи буржуазія пускала і пускає, щоб розправитися з революційним рухом. Але всі зусилля буржуазії є марні. Комуністичний Інтернаціонал продовжує зростати не зважаючи ні на що, завойовуючи симпатії мільйонів мас пригноблених класів всього світу".

Комуністичний Інтернаціонал зростає і зміцняється не тільки в боротьбі з визискувачами, соціал-демократіями та з фашистським терором. Він зміцняється також у завзяній внутрішній боротьбі з "лівими" й правими ухилами від правильної лінії як у Весесозіацій Комуністичній Партії, так і в радянських партіях європейських і американських країн. За останні кілька років Комінтерн поборовав дві опозиції: так звани "ліви", з Троцьким, Зіновєвим, Каменєвим і ін. на чолі, і праву — з Бухариним, Томським і Риковим. І в цій боротьбі він вийшов непотримним та далі просте шляхом неперемірної класової боротьби — як в поборованні капіталістичних елементів і в будівнанні соціалізму в Радянському Союзі, так і в керуванні класовими боями міжнародного пролетаріату.

Крім непереставаючих класових боїв пролетаріату у кожній капіталістичній країні, визвольних боїв китайських та індуських трудових мас — Комінтерн в минулому році провів генеральну першосерпневу мобілізацію пролетарської армії проти готування міжнародних хижаків до нової імперіалістичної війни та проти готування їх до нападу на Союз Радянських Соціалістичних Республік.

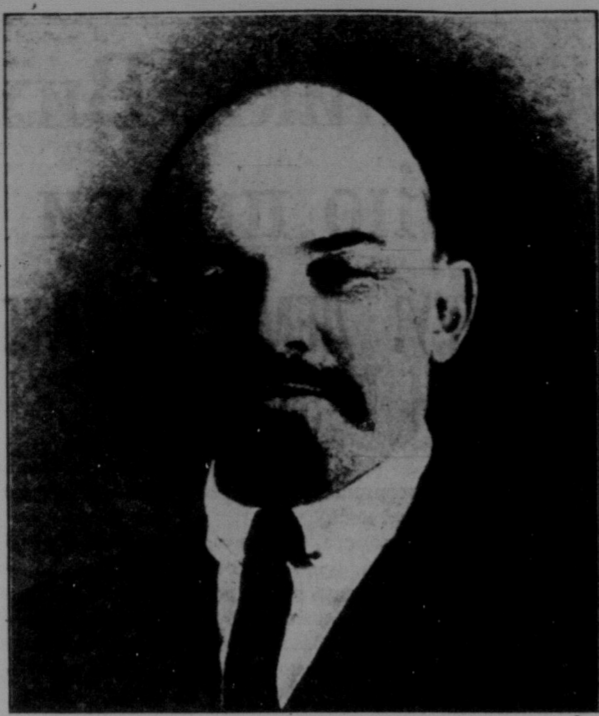
Зараз, в часі величезної і все-зростаючої економічної кризи, в часі шаленої капіталістичної раціоналізації, що кожен день викладає нові тисячі робітників на вулицю, в часі величезного безробіття — Комінтерн стає на чолі гнаних і голодних, класе їх до мобілізації своїх сил і до дружнього протесту проти догнаваючого рабівничого капіталістичного ладу.

Зараз, як може ще ніколи, капіталістичний світ гарячково готується до нападу на Радянський Союз. Він змобілізував чорноризників всіх країн і релігій, він признає спеціальні міжнародні дні молитви — пропаганди ненависти й наклепів з церковних амбонів проти трудящих радянської країни і їх-

ньої влади — й тут знову Комінтерн кличе пролетаріат і трудящих всіх країн бути чуйними, готовими дати відсіч ворогові, що приготував удар і проти радянської країни і проти революційного робітництва цілого світа.

Товариші робітники і робітнички! Слухайте покликів свого генерального штабу! Не присипляйте своєї класової чуйности! Стійте на сторожі своїх інтересів! Ставайте в передові лави революційного пролетаріату — в комуністичну партію! Ставайте членами трейд-юній і інших масових робітничих організацій! Підть б. березня в ряди демонстрантів проти безробіття!

В одинацять роковин Комуністичного Інтернаціоналу тримайте високо червоний прапор визвольної боротьби!

ЛЕНІН
основатель Комуністичного Інтернаціоналу.

ЯК ЗАСНОВАНО КОМУНІСТИЧНИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ.

(Стаття члена президії Комінтерна тов. Фріца Плятена.)

До початку світової війни ІІ. Інтернаціонал був кльцем, що звязувало робітничі партії усіх країн і мало стати їх ідейним і організаційним центром. Але найхарактернішою особливістю ІІ. Інтернаціоналу був політичний еклєктїзм, що дозволив спільне існування різних партійних платформ без твердого курсу. Коли взяли до уваги практику конгресів не читати автономії окремих партій, ігнорувати постанови партійних з'їздів окремих країн, то не важко уявити собі всю політичну безпорадність ІІ. Інтернаціоналу напередодні світової війни.

На всіх конгресах з часу заснування ІІ. Інтернаціоналу у січні 1889 р. в Парижі і до базельського конгресу 1912 р. ортодоксальні марксисті провадили вперту боротьбу проти реформистських і опортуністичних течій, намагаючись перегорити Другий Інтернаціонал у бойовий штаб революційного пролетаріату.

Але світова війна якськрова довела, що ІІ. Інтернаціонал не був революційним центром міжнародного робітничого руху, а переважно більшість його керівників уособлювали собою тільки ліве крило буржуазії.

З проголошенням війни закінчилася безславна ера діяльности ІІ. Інтернаціоналу, що умів, у крайньому разі, ухвалювати резолюції, але неспроможний був ні на яку революційну дію.

Минали роки, і тільки Жовтєва революція у Росії і Крєвава інтервенція міжнародного капіталу проти першої у світі пролетарської держави підготували реальний ґрунт до заснування ІІІ. Інтернаціоналу.

У лютому 1919 р. у Берні вперше з часу проголошення війни зібралися представники соціал-патріотичних партій різних країн на конференцію, щоб відновити діяльність ІІ. Інтернаціоналу. Але здоровий класовий інстинкт широких мас пролетаріату змусив їх демонстративно утриматися від участі в такій конференції.

Центральний комітет російської комуністичної партії уже в січні 1918 р. узяв на себе ініціативу організації ІІІ. Інтернаціоналу.

Увечері 2. березня 1919 р. т. Ленін відкрив засідання конгресу у маленькій залі в Кремлі у присутності 33 делегатів від 19 країн з ухвальним голосом і 18 делегатів з дорадчим. Своєю чисельністю цей конгрес не був-таким, як пізніший, але все ж він мав величезне значіння.

Я не знаю ні одного конгресу, ні одної конференції в історії робітничого руху, де переконання його учасників були б такі схожі, такі однастайні, як на І. конгресі Комуністичного Інтернаціоналу. Особливо являв дискусії великало питання про те, чи вважати цю нараду за підготовочну конференцію, чи за установчий з'їзд ІІІ. Інтернаціоналу.

Тепер, коли пристрасті вщухли, треба отверто визнати, що ця постанова заснувати ІІІ. Інтернаціонал була з усіх поглядів доцільна. Політичні й економічні події дальших років особливо 1919—21 довели, що ІІІ. Інтернаціонал не був утворений передчасно і що багато виграло від того, що радянська влада переможно вийшла з боротьби з міжнародним капіталізмом. Досяг Комуністичний Інтернаціонал для імперіалістів найгірнішою організаційною міжнародного пролетаріату. Не спільно йти пробоем, а керуючись мудрим політичним досвідом і залізною волею, провадити боротьбу проти капіталізму і імперіалізму в міжнародному масштабі, — ось що проголосив установчий конгрес ІІІ. Інтернаціоналу в березні 1919 р. Заснування Комінтерну очистило від смітних шлях революції. Конгрес своєчасно ліквідував циммервальдський рух, бо праві циммервальдці, уже 1917—18 р. виявили себе з антирадянського контрреволюційного боку, хоча і звали себе меншовиками та есерами.

Яка доля спіткала опозицію на бернській соціалістичній конференції? Майже усі вона, — "міністрами соціалістами", себто камердинерами імперіалістів. Між секретарем ІІ. Інтернаціоналу — Фрідріхом Адлером і секретарем Ліги Націй — Альбертом Тома — немає жадної принципіальної різниці, хіба тільки ріжниця в чині. І конгрес Комінтерну харак-

теризував цю опозиційну групу, що колись розповсюджувала циммервальдський маніфест, як прислужників буржуазії, і ця характеристика — десь од дня потверджується. Тільки під прапором ІІІ. Інтернаціоналу міжнародній пролетаріат зможе визволитися з ярма капіталізму й імперіалізму.

Не в наших руках лежить справа ситуації, бо не нами вона спричинена".

Таку "клясичну" відповідь дає "Новий Час" українським селянам, 87 процент яких стали жebraками. Спускається, мовляв, на дно, здайтеся з голоду. Не ми це спричинили, не у наших руках лежить і справа ситуації".

Це коли мова йде про пригноблене, знищене польським шляхтою українське селянство — ундівці кажуть, що не вони це спричинили, не вони й допомагатимуть. А коли йде мова про арештованих на Україні петлюрівських змовників, то тоді ундівці вдають погром на радянській консулаті, а кандадський петлюрівці перед чилим "культурним світом", простежуватимуть.

Така то їхня собача вдача. Перед польським шляхтою вони шапкуватимуть за те, що вона гнітить трудові масу українського селянства. З нею вони ще плянують напад на Радянську Україну, щоб ще 30 мільйонів українського трудового населення кинуть в польсько-шляхетську неволю. Таки то петлюрівці, ундівці, есери, гетьманці.

Та руки у них короткі до Радянської України. Хай тільки попрубують напасти. Не спавсе їх тоді ні польська "шляхта", ні "культурний світ". Мусії.

Така те було б гаразд, але... чому ж то українці зарепрезентовані в "голстовкє"? І як же це ні петлюрівці, ні гетьманці не поїбдали для консервативної статистики про вишивану сорочку та козацькі штани?

Ганьба та й годі! Приїдеться підняти протест перед "культурним світом" та перед Лігою Націй проти такого насильства.

Пролетар.

ЦІКАВА СТАТИСТИКА.

Що на це скажуть "наші" патр-р-ріоти?

26. лютого 1930 року вийшло спеціальне число вінніпегської консервативної газети "Tribune" з нагоди 40 літ існування. Число вийшло у величезному форматі. Переглядаючи його шпальти, в одній із секцій находимо огляди народностей, що заселяють Манітобу. Бачимо там і скандинавів і ісландців і угорців, і євреїв і чехословаків — тільки не бачимо між ними українців, хоч вони у Манітобі по численности населення стоять на третьому, або ж таки на другому місці.

Розуміється, ми ані в думі немаємо тут дорикати консервативним керівникам цієї газети. Ми тільки вказуємо, як то консервати відплучаються своїм українським послідовникам — петлюрівцям, гетьманцям і ін., що ото так ухваляють панів з консервативного тобору.

Та й це це б пів біді, але ось ми на 78-й сторони тої газети находимо статистику населення різних народів Манітоби і цифрами і порівнюючими постантаями.

Там ми бачимо високу постанта в одерж бойкаства дженатмена, а коло него напис: "Canadian born of British race" 249,797. З лівого боку коло него бачимо в одерж Дгона Бузда товстєнку постанта і на-

пис: "British born" 105,556; з правого боку меншу присадковату постанта в одерж "ризаньського дядюшки", а коло неї напис: "Russian Ukrainian" 77,658. Далі йдуть інші менші постанта з написами — Центральна Європа 68,046, французькі 42,396, скандинави 27,696, із Заучених Держав 18,077, євреїв 15,948, американські індіани 13,216.

Таке населення Манітоби. Ми знаємо, що в Манітобі роcінів дуже мало, а українців у самому Вінніпегу є коло 18,000. У Манітобі є майже чисто українські фармерські околиці й то густо заселені. Отож коли б від цифри 77,658 відкинути на рахунок росіян 7,658 (хоч їх стільки в Манітобі немає) то й тоді українців залишиться 70,000. А це становитьме другу зряду цифру після англо-саксонців.

Все те було б гаразд, але... чому ж то українці зарепрезентовані в "голстовкє"? І як же це ні петлюрівці, ні гетьманці не поїбдали для консервативної статистики про вишивану сорочку та козацькі штани?

Ганьба та й годі! Приїдеться підняти протест перед "культурним світом" та перед Лігою Націй проти такого насильства.

Пролетар.

ЧОМУ ВОНИ ПРОТИ ЦЕГО НЕ ПРОТЕСТУЮТЬ?

Протестують петлюрівці й, вибачте за слово, есери проти арештування і увязнення на Радянській Україні десятка бувших петлюрівських міністрів та бандирських отаманів, що їх тепер автокефальний "благосвіник" в Канаді називає "світською й духовною" інтелегентією. Протестують і перед "культурним світом" і перед Лігою Націй — мало же вона їх била— і перед "робітничим" урядом МекДоналда і перед ліберальним урядом Кінгана, і ще хотіли протестувати перед ескімосами, але не знають адреси їхнього гетьмана.

Стільки галуза до кількох бувших петлюрівських "паксудних маністрів". А от коли в Східній Галичині українське селянство гине з голоду, коли навіть шпальти таких фашистських шмат, як львівський "Новий Час", або радикальний "Громадський Голос" запевняють голосом розлуки українського селянства, зрабованого польським шляхтою й власною буржуазією — то, проти цього ні петлюрівщина, ні гетьманщина, ні есєрщина не протестують. Бо вони "люблять на братові шкуру, а не душу". Але до речі.

Беремо з "Нового Часу" з 31. січня. На його шпальтах читаємо листи від селян. "У нас країна біда. Екзекутори стягають безпощадно податки, а в хаті ані гроша — пише один селянин. — Дур чоловіка чіпляється. Порадьте, панове, що робити. Чи вноє будє коли інакше, чи йде це до гіршого?" — запитує один селянин, але панівє ундівці мовчати.

Другий селянин скаржиться, що мусїв продати на податок

жито по 15 злотих за корець, а штучні погної й зерно більше коштували.

І знову: "Прошу Вас, порадьте мені, що я маю робити. Чи селянська праця зовсім вже будє без ціни?"

Третій: "Прошу Вас, порадьте нас, що маємо робити? Збіжжя навіть ніхто не хоче купувати, або дають таку ціну, що хоч бери кола і бий купця за одразу. Крім збіжжя у нас нічого більше нема. А до життя і всього иншого треба. У нас діси панські і державні. Сяг дров коштує 80 злотих, так само як тоді, як жито коштувало 35 злотих. Панове! Чи нема сили, щоби примусити державу і панів, щоби зменшили ціну дєрева і щоби податки брали не в грошах, але збіжжю бодай по минулорічній ціні?"

Бачимо, що це пишуть такі, які мають все ж таки збіжжя на продаж. Розуміється, більшак за порадою до ундо-фашистських панів не будє звертатися.

Що ж панове ундо-фашисти відповідають?

Вони тільки стверджують, — вже й на це у них хватило сміливости, — "87 процент українського населення в Польщі стає дідами в дослівнім того слова значінні".

Польським селянам дає державна кредити, а українським ні. "Новий Час" називає цей стан — катастрофа.

Але грїх би було казати, що ця ундо-фашистська шмата зовсім не дає відповіди селянам. Ні, дає. Ось, слухайте: "Для селянства, а в слід за тим і для всіх інших класів і станів прийшов грізний час

ПІД ПРАПОРОМ КОМІНТЕРНУ.

Усі конгреси Комуністичного Інтернаціоналу від першого до шестого включно, усі постанови керівних органів Комінтерну про окремі партії були спрямовані на завоювання мас від буржуазії і соціал-демократії — на бік міжнародного комунізму.

Із одної великої партії (ВКП), кількох невеличких партій і безлічи невеличких революційних і комуністичних груп Європи, Комінтерн перетворився у могутню міжнародно партію. Хто турбує державних діячів усіх країн і континентів? Комінтерн. Проти кого спрямовані усі засоби й сили буржуазної держави? Проти Комінтерну. Чий прапор має в усіх повстаннях і масових рухах від Англії до Австралії, від Індії до Китаю, від Німеччини до Японії? Прапор Комінтерну. Я-віль тоді, коли повстанці не знають про Комінтерн і його організацію, виступ їх проти визискувачів, повстання проти імперіалістів входить в актив Комінтерну, бо він є організатор і провадир соціалістичної революції, провадир усіх визискуваних і пригноблюваних народів.

М. Лозовський.

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ.

"Для успіху перемоги над капіталізмом, потрібне правдиве співвідношення між рівною комуністичною партією, революційною класною пролетаріату й самою, кєбто всією сукупністю трудящих і експлуатованих. Тільки комуністична партія, якщо вона дійсно є авангардом революційної класи, якщо вона має в собі всіх крапх представників її, якщо вона складається з цілком свідомих і відданих комуністів, освічених і заргатованих досвідом впертої революційної боротьби, якщо ця партія зуміла звязати себе нерозривно з усім життям своєї класи, а через неї з усією масою експлуатованих і зикликає довіря шєї класи і шєї маси, — тільки така партія спроможна керувати пролетаріатом у найнещаднішій, найзавзятішій, останній боротьбі проти всіх сил капіталізму. З другого боку, тільки під керівництвом такої партії пролетаріат може розгорнути усю міць свого революційного натиску..."

Лєнін.